

POUR IN ZABAVA

Sveti oče Leon XIII.

Sveti oče Leon XIII. praznuje letos devetdesetletnico svojega slavnega življenja. Rodil se je namreč dne 2. sušca 1810. leta v Karpinetu na Laškem, za papeža je bil izvoljen dne 20. svečna 1878. leta, kronan pa je bil dne 3. sušca istega leta. — Sedanji sveti oče je, dasi tako star, še vedno čil in zdrav, a marljiv kot čebela. On je velik učenjak in modrijan, a tudi nadarjen pesnik. Zložil je mnogo umnih pesmi, največ v latinskom jeziku. — Sveti oče Leon XIII. je plemenitega rodu. Imenoval se je prej Joahim grof Peči. Že v zgodnji mladosti je kazal plemenito, do siromakov usmiljeno srce. Ljubezen do trpečega človeštva in do Boga mu je vcepila v mlado srce njegova dobra mati. Bil je slaboten deček, a zrastel je v krepkega mlađenička, ki se je posvetil duhovskemu stanu. Kmalu je bil škof, nato kardinal in sedaj je papež. — Prosimo dobrega Boga, da nam še dolgo ohrani našega vrhovnega cerkvenega poglavarja — Leona XIII.!

Za kratek čas.

Čudno število je število 37! Pomoži ga s 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27 — in videl boš, da dobis vselej po tri enake številke in če te sešteješ, dobis vselej število, s katerim si poprej množil. — Poskusitorej, da se prepričaš!

*

Oče: Pa kaj to delaš, Zorka?

Zorka: Svoji punčki bi rada obrazek malo pordečila.

Oče: A s čim misliš to storiti?

Zorka: Z vinom.

Oče: A kdo ti je to rekел, ti mala neumnica?

Zorka: Mati so dejali, da je nos našega hlapca od vina tako rdeč, zato mažem tudi jaz punčko z vinom.

Gospodar: Kaj, Vi ste edini hlapec, ki se je zgglasil na moj poziv?

Hlapec: O, ne — bilo jih je vsaj dvajset že tu, pa sem jih vse po vrsti pometal po stopnicah.

*

Učitelj: Kakšna beseda je beseda jajce?

Učenec: Samostalnik.

Učitelj: Katerega spola?

Učenec: Tega ni moči vedeti, dokler se ne izvali mladiček.

*

Učenec Tonček Nemislinič je izročil učitelju nalogu, kateri je napisal naslov takoj: Osel. Popis Tončka Nemisliniča.

Vijolica.*)

Lahno.

mf

Besede zložil E. Gangl.

Uglasbil Ivan Bartl.

Vi - jo - li - ca po - mladni cvet, ka - ko sladko deh - tiš, glej,
 Kot o - no kra - sno in ljubo ta - ko pre - cvi - taš ti, in
 Na pr - si bi te rad pripel in v svoj pone - sel stan, a
 Pri skakal sem bo zbor otrok, naj vonja te, naj ve: Po -
 ti enaka se mi zdjš življe - nju mladih let.
 pe - sem, ki se mi budi, po - zdravlja te sr - čno.
 naj te greje solnčni dan, da drug te bo ve - sel.
 nižno le i - mej srce, da te bo ljubil Bog!

*) Glej „Pisanice“, stran 59!

Resnice.

Slabi so kolači,
 ki si jih človek priberači.

Sam se postavi na svoja tla,
 da se rešiš uboštva in zla.

Misli trezno,
 delaj oprezzo,
 govori redko,
 opuščaj spletko,
 da ne prideš
 v železno kletko!

Prej se preskrbi, da najdeš pomoči,
 zaman sta zvonjenje in jok po toči.

Kdor se pajdaši z uzmoviči,
 sam sebi hišo in čast uniči.

A. K. Sežun.

Buri.

Buri v južni Afriki so jako delaven in priden narod in se prav sedaj hrabro in navdušeno vojskujejo zoper Angleže, kateri imajo ondot naselbine, po imenu Natal. Že leta 1838. so Buri naselili te kraje in pa Transval. V Natalu je poglavito mesto Pichetmanitsburg, a imenitna so tudi mesta Newcastle, Durban in Ladysmith. Ondi je tudi mnogo pomorskih mest. Prebivalci južne Afrike se dele v Culukafre, ki so tako vojskoviti, v Hotentote in Bušmane. Po tistih krajih kopljajo zlato in demante.

Največji sod.

Za velikansko razstavo, katero pripravljajo letos v Parizu in katera prekosí vse razstave, ki so jih doslej priredili križem sveta, so izdelali v mestu Nantesu na Francoskem sod, kateri je 14 metrov dolg in tehta 150.000 kilogramov. Ta sod velja 150.000 frankov in drži 4200 hektolitrov. Vsem delavcem, ki so ga delali, so napravili v njem pojedino. Na tem gostovanju v sodu je bilo 142 ljudi. — Doslej so imeli največji sod na Nemškem v mestu Heidelbergu, a ta drži samo 2000 hektolitrov.

Zrak.

Bodi kjerkoli — brez zraka nisi nikjer. Sicer ga ne vidiš, ali lahko ga čutiš, ako pred licem naglo giblješ roko semintja. Čutiš ga tudi, kadar sopeš. Celo slišiš ga lahko, kadar ti buči veter okolo ušes. Brez zraka ne more živeti nobena božja stvar. Clovek, žival in rastlina — vse bi pomrli brez zraka. Zrak imenujejo tudi vzduh.

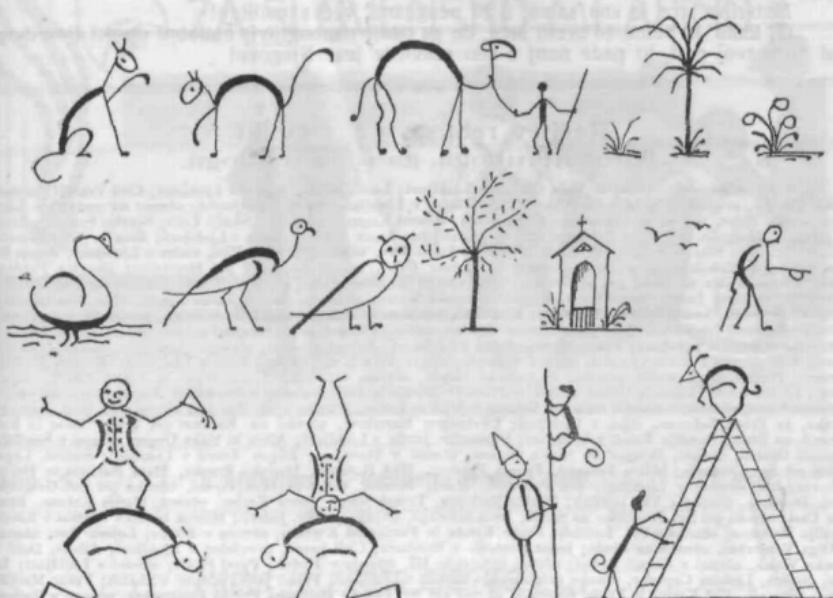
„Vstajenje“.

Gospod Rudolf Vrabl, učitelj v Ljubljani, je spisal slovenski mladini za Božič »Svetlo noč«, za Veliko noč pa ji je podaril »Vstajenje«, ilčno opremljeno knjižico, ki obsegata 67 straneh te - le povesti, oziroma pravljice: »Nada«, »Za sestro«, »Samo eno cvetko« in »Na usodnih potih«. — Vse povesti imajo prav zanimivo vsebinsko inšo pisane v gladkem, lepem in slikovitem jeziku. Naša mladina se bo z njimi prav prijetno zabavala. Knjižica, ki jo prodaja založnik J. Giontini v Ljubljani in vse druge knjigotržnice, stane samo 40 h.

Mladi risar.

Priobčil Vojtek Sitsch.

Prav veselilo me je, ko sem videl, kako dobro so nekateri izmed vas posneli podobice, ki sem vam jih poslal v risanje v predzanji številki našega »Zvončka«. Radi tega vam pa pošiljam danes zopet te-le podobice. Le pridno jih rišite!

ab d

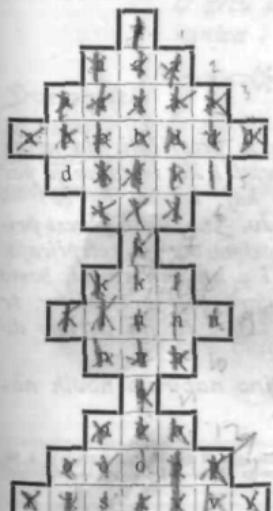
Besedna naloga.

Priobčil Prostoslav Žerala.

Besede značijo: 1. soglasnik, 2. rastlino, 3. reko na Kranjskem, 4. dan v tednu, 5. goro na Kranjskem, 6. moško ime, 7. samoglasnik, 8. žensko ime, 9. moško ime, 10. sočivje, 11. soglasnik, 12. dotoč Dunava, 13. ptico močvirnico, 14. mesto na Poljskem.

Srednje črke prav pogojenih besed, brane od zgoraj nizdoli, dajo polno ime slovenskega pesnika.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

„Uvod v narodno gospodarstvo“.

»Uvod v narodno gospodarstvo« se imenuje za Slovence prevažna knjiga, ki jo je po neki francoški knjigi pridelil Vekoslav Kukovec. Knjigo prodajajo vse slovenske knjigotržnice po 1 K (s poštino 1 K 10 h).

Knjigo naj bero s pridom odrasli ljudje, a mnogo koristnega najde lahko v nji ona mladina, ki je že dovršila ljudsko šolo in ki stopa v resno življenje.

Mati.

Kar je cvetici solnce, zrak in rosa, to je otroku mati.

Kako bi bil pust in prazen naš dom brez materelj! Ona ga oživlja, ona nam ga napravlja vabljivega in prijetnega, ona je v njem ljubeča vladarica. Mati nam je najdražja stvar božja pod solncem.

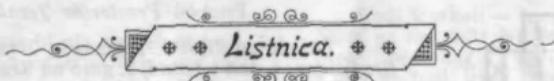
Materino oko bedi nad nami. Kadar se igramo, kadar se učimo, ali kadar kako drugače uporabljamo dragoceni čas, vedno nas skrbeče in pazno gleda materino oko. In kadar nas objema sladko spanje, nam stoji mati ob postelji in moli Boga za svoje ljubljenice — za svojo deco.

Materino srce je ena sama, a to neugasna, večna molitev!

O, kako je bolno to sveto srce, če ga užali neubogljivi, hudobni otrok! Bog dviga nad njim svoj prst, ki pade nanj s silo pravične jeze Njegove!

Rešitev rebusa v 3. številki.
Kdor ne uboga, ga tepe nadloga.

Prav so ga rešili: Tonej in Vida Obrež v Ljubljani; Leon Jelenc, učenec v Ljubljani; Ciril Vrančič, učenec, Janko Vrančič, prvošolec, in Miroslav Vrančič, tretješolec v Ljubljani; Štefko Ferjančič, učenec na vadnic v Ljubljani; Minka Kmet, učenka v Cerkjahi na Gorenjskem; Rihard Kramer, učenec v Škofji Loki; Slavko Svetek, učenec v Šiški; Milko in Slavko Naglič, učenca v Ljubljani; Stanislav Pirš, učenka, in Ciril Pirš, realec v Ljubljani; Anton Poštar, učenec v Makolabu; Mira Gruš, učenka, in Kazimir Gruš, učenec na Dolu pri Hrastniku; Ciril Gregorin, učenec na Čraučah; Matko Janežič, učenec v Dohu; Ana Jeglič in Erna Lenčec, učenki v Ljubljani; Leopold Novak, učenec v Idriji; Zorka Legat, Mici Windischer in Milka Kutiš, učit, kandidatnina v Ljubljani; F. Petrič, četrtoletnik v Ljubljani; Ivan Kosiček, prvošolec v Ljubljani; Janko in Francelj Levčnik v Ljubljani; Stanko Svetina, učenec v Ljubljani; Ježabčinovi v Ljubljani; Vladimír Kersnik, učenec na vadnic v Ljubljani; Franc Marin, učenec v Ljubljani; Andrej Čekada, učenec v Ljubljani; Radolf Dolinsk, učenec v Brežicah; Pavlica Christof, učenka v Kostanjevici; Vida Mallý in Ana Snoj v Ljubljani; Tonček Farčnik, učenec v Polzeli; Ciril Mayer, učenec, in Valerija Mayer, učenka v Bovcu; Franc Šircs in Franc Žihel, učenca, Ivanka Klemenc in Antonija Planini; Minka in Ivec Hočevar v Središču; Alojzij Geso, učenec, in Stefanija Geso, učenka v starem trgu pri Poljanah; Mikič Trobelj, učenca v Št. Iiju pod Gradčenom; Mira Bahovec, učenka, in Franc Bahovec, dijak v Ljubljani; Cvetošlava Martelanc, učenka na Katrimari pri Trstu; Maša in Ruša Kersnik na Brdu; Rozalija Randi v Ljubljani; Prostoslav Jerala v Ljubljani; Albin in Maks Unger, učenca v Središču; Bogomil Orožen, učenec, Dragica in Minka Orožen, učenki v Trebnjem; Evgen Armič v Ljubljani; Stanisl. Legat, učitelj pri Sv. Gregorju; Milica Prosenec, Faneta Prosenec, Mici Hočevar, Darinka Franke, Mara Bukovic in Helena Debevec, četrtoletnica v Ljubljani; Iva Perovsek, Marija Brinše, Cilka in Mici Pirnat, učenke pri Sv. Gregorju; Ferd. Doj. hoc, učenec v Vel. Laščah; Martin Natačan, Tomáš Nerat, Janez Krajnc, učenci, Marija Kolenc, Elizabeta Čas, učenki pri Sv. Francišku na Straži; Irma Scheligo, učenka pri Sv. Jederti; Milena in Sava Bratinja v Bovcu; Amalija Hartman, učenka v Vel. Laščah; Fratce Kenda v Ferdinand Klarova, učenca v Bovcu; Lojzejk Rus, učenec, in Olga Verberder, učenka na Bledu; Janez Petrovič v Mariboru; Ciril Juvan, prvošolec v Ljubljani; Albert, Dolfi in Stanko Vizejak, učenici v Gornji Rečici; učenči in učenči III. razreda v Hočah; Pavel Skale, učenec v Ljubljani; Leponica, Nušica, Ljubica Cepuder, učenke, urušinskega zavoda v Ljubljani; Franc Jerič, učenec v Skalah; Franc Marinčič, Anton Širovnik, Vid Krajnc in Franc Širovnik, učenici pri Sv. Duhu v Halozah; Franjo Podkrajšek, učenec v Rajhenburgu; Jošt Zoran, učenec v Celju; Justin Rafael, Paličič Rudolf, Sora Josip, Sora Franc, Fajdiga Ivan, Sekula Josip, Tavčar Franek, Levčnik Franc, Dekleva Leon, Dimnik Slavoj, Dimnik Ivan, Dimnik Stanko, učenci v Ljubljani; Hrga Jurče, Ivanuša Anton, Keček Jožeč, Kuharčič Anton, Lebahn Ivan, Lesjak Ivan, Majcen Andrejček, Novak Jurče, Otorepec Adalbert, Plavec Anton, Vaupotič Miha, Zibrat Ivan, učenci, in Podgordeček Misička, učenka na Humu pri Ormožu; Domiceljivi v Ljubljani; Ivanka in Anica Gantar na Čatežu ob Savi; Franc Kotuleš, učenec v Ljubljani; Niko Strito, učenec v Kranju; Minka Štrubelj, Pavla Govékar v Mirko Govékar v Ljubljani; Milan Ženko, prvošolec v Ljubljani; Franc Pišek, učenec na vadnic v Mariboru.

J. O.: „Siroto“ smo še enkrat prebrali, pa smo se prepričali, da ni za tisk. To je že obrabljena snov. Bodite novi, kratki in veseli! Ža mladino je pač težko pisati. — **Cvetko**: Poslano obeta. Pošljite še kaj, končno bo že! — **Zoran**: Vaše pesmi nam ne prijajo. Staro, staro! — **Ju. St.**: Vašo povest priobčimo. — **Juo T.**: Takisto! Prostora je malo, torej prosimo mnogo potrpljenja. — **Uganke, demante, naloge i. t. d.**, ki smo jih dobili z mnogimi strani, bomo polagoma porabili. Prelahkikh seveda ne. — One, ki nam pošiljajo rešitve, še enkrat opozarjamо, da se moremo osirati nanje le tedaj, če jih dobimo do 20. dne v mesecu.

Prijatelje „Zvončkove“ prosimo, naj mu užtrajno nabirajo novih narodčnikov, katerim so na razpolago še vse številke.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K., pol leta 2 K. 50 h., četr leta 1 K. 25 h. Narocnino prejema gosp. **Luka Jelene**, učitelj v Ljubljani, Rimská cesta št. 7. — Izdajatelj in odgovorni urednik je **Eusebelert Gangl**, učitelj v Ljubljani, Turški trg št. 4.